

* АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА

Енергія припливів і відпливів

* Припли́ви та відпли́ви — періодичні підвищення й зниження рівня води морів та океанів.

* Припливи – результат гравітаційної нерівномірності притягання води океанів Місяцем і, меншою мірою, Сонцем. У підмісячній точці внаслідок більшого тяжіння Місяця утворюється «горб». Аналогічний горб утворюється на протилежному боці земної кулі (внаслідок меншого тяжіння). Коли через обертання Землі «горби» досягають суходолу, настає приплив. Гравітація Сонця зумовлює аналогічний ефект, але висота сонячного припливного горба у 2,17 разів менша. Найвищий рівень води під час припливу називають «повною водою», а найнижчий (під час відпливу) – «малою водою»

* В екваторіальному та тропічному поясі припливи і відпливи здебільшого повторюються двічі на добу. Такі припливи називають напівдобовими. Із наближенням до полюсів другий максимум поступово зменшується і може взагалі зникати. Такі припливи називають добовими.

* Більші припливи бувають під час молодика та повні, коли Місяць і Сонце розташовані майже на одній лінії з Землею, та їх сумарний гравітаційний вплив зумовлює сизигійний приплив.

* Середня висота припливу в океані становить 0,5 м. Такі припливи спостерігаються на океанічних островах. Для інших водойм найважливішим фактором є ступінь зв'язку зі світовим океаном. Скажімо, у Балтійському морі припливи дуже незначні, іноді — взагалі непомітні на тлі випадкових коливань, зумовлених вітром та іншими причинами

* З іншого боку, коли океанічна припливна хвиля підходить до суходолу, то, залежно від конфігурації дна та берегової лінії, висота припливу може перевищувати звичайну в 10–20 разів. Найвищі припливи – до 18 м – спостерігаються у затоці Фанді на атлантичному узбережжі Північної Америки (на кордоні між США та Канадою)[

* Затока Фанді

* Найвищі припливи на узбережжі Європи – у Бретані – сягають 13 метрів.

